

ROMANIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

DOSAR NR.

DECIZIA NR 433

Şedinta publică din data de
Președinte – Giurgiu Afrodita
Judecători - Tănăsică Elena
Nițu Teodor
Grefier - Dumitrescu Dori

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamantul cu sediul în împotriva sentinței nr. [REDACTAT] pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în contradictoriu cu părantele ANAF BUCUREȘTI cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5 și D.G.F.P. DÂMBOVIȚA cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească nr. 166, jud.Dâmbovița.

Recurs timbrat cu taxa judiciară de timbru în sumă de 6,00 RON conform chitantei nr. 5998/2006 și timbru judiciar de 5.000ROL anulate la dosar.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns recurentul reclamant reprezentat de avocat Ion Stoichiță din Baroul Dâmbovița, lipsind intimatele părâte.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Avocatul său pentru recurrentă depune la dosar borderou cu acte și note scrise, arătând că alte cereri nu mai are de formulat.

Curtea, ia act de declaratia recurentei, prin apărator, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbatere.

Avocatul Dâmboviță având cuvântul pentru recurenta reclamantă, solicită admiterea recursului și în dezvoltarea motivelor de recurs precizează că la instanța de fond nu a fost citată Garda Financiară Dâmboviță, hotărârea fiind pronuntată cu încălcarea unui motiv de ordine publică ce atrage nulitatea sentinței, potrivit disp. art 105(2) C.p.civ.

In ceea ce priveste al doilea motiv de recurs , învederează că instanta de fond nu a motivat sentinta pe baza situației de fapt. Astfel, potrivit disp. art. 1073 și 1077 c.civ., în cazul promisiunilor bilaterale de vinzare cumpărare, pentru transformarea antecontractului în contracte perfect, este necesar ca părțile să fi executat clauzele anticipatorii ale conventiei lor, respectiv preadrea bunului promis și plata pretului. Recurenta a conditionat vânzarea bunului de o prima plată a ratei, pentru a perfecta contractul. Instanta de fond a întârziat solutionarea litigiului pe fond, astfel că recurenta a fost prejudiciată, fiindu-i calculate dobânzi și penalitati de întârziere la TVA, fiind încălcare disp. art. 6 din conventia CEDO.

Nu solicită cheltuieli de judecată.

Asupra recursului de fata, constată:

Tribunalul Dâmbovita, sectia comerciala și de contencios administrativ, prin sentinta nr. respins ca neîntemeiata cererea formulata de reclamanta în contradictoriu cu ANAF Bucuresti, și DGFP Dâmbovita.

Pentru a se pronunta astfel, prima instanta a avut în vedere că obiectul cererii formulata de reclamanta, în sensul că se solicita anularea deciziei din emisă de DGFP Dâmbovita - biroul solutionare contestatii și procesul verbal de control din încheiat de Garda Financiara Dâmbovita, exonerarea sa de plata sumei totale de

In baza actelor și lucrărilor dosarului, instanta de fond a apreciat că organele de control au constatat în mod corect faptul că reclamanta a efectuat vânzarea comercială a unui mijloc fix, care nu a fost înregistrat în evidențele financiar-contabile, contrar dispozitiilor Legii 82/1991 republicata și a Normelor de aplicare ale acesteia.

Astfel, se arată că la momentul livrării efective a cuptorului de panificatie, societatea avra obligatia să consemneze livrarea într-un document justificativ, respectiv factură fiscală sau aviz de însotire a mărfii, urmat de emiterea facturii fiscale, în maxim 3 zile conform HG nr. 531/1991.

Instanta de fond, a arătat că administratorul reclamantei nu a respectat prevederile legale sus-amintite, întocmind la data de o chitanta de mâna nelegalizata, cu persoana fizica Florea Ana, prin care s-a convenit vânzarea cuptorului de panificatie pentru suma de

Instanta de fond a considerat că pentru neemiterea facturii fiscale de livrare a cuptorului de panificatie și implicit neînregistrarea acestuia în evidența contabila, reclamanta este în culpă, având obligatii de plată la bugetul de stat, de natura taxei pe valoare adăugata, și impozit pe profit, stabilită suplimentar de organul de control cu accesoriile aferente.

Impotriva acestei sentinte, în termen legal a declarat recurs reclamanta prin reprezentantul său legal, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie în temeiul art.304 pct. 5 și 9 C.pr.civilă.

Recurenta arată că a solicitat nu numai anularea deciziei nr. 117 din 2000, ci și a procesului verbal de control întocmit de Garda Financiară Dâmbovița, iar instanta de fond, nu a citat în cauza și parteas procesuala Garda Financiară Dâmbovița, desigur a retinut în practică că a solicitat anularea ambelor acte.

Se sustine de recurentă că hotărârea atacată, este dată înălcarea unui motiv de ordine publică, ce tine de citarea tuturor partilor împotriva căror a actionat, care atrage sanctiunea procesuala a casării sentinței și trimiterea spre rejudecare în contradictoriu cu toate partile în acțiune, conform art. 304 pct.5 C.pr.civila.

Recurenta arată, că instanta de fond a făcut o aplicare gresită a legii în cauza, în baza art.304 pct.9 C.pr.civila, administratorul său încheind cu numita , un precontract de vânzare-cumpărare prin care se obliga să-i vândă un bun, urmând ca fupă plata primei rate să-i întocmească factura fiscală .

Convenția acestora, constând în precontractul de vânzare nu s-a finalizat într-o vânzare-cumpărare de bunăvoie. După ce a încredințat bunul spre verificare, cumpărătoarea a refuzat să-și îndeplinească obligația de plată a ratelor, dar nici să restituise bunul predat spre verificare, fiind nevoit să apeleze la justiție pentru plata pretului (a se vedea și cele reținute de organul de cercetare penală înordonanta de scoatere de sub urmarire penală pag. 2, paragr.4).

In atare situație, societatea nu avea cum să întocmească factura către cumpărătoare, factură pe care a emis-o abia după ceea ce urmare a executării silite, a incasat pretul.

In cuprinsul deciziei, se arată că livrarea de bunuri mobile constituie transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor detinute de proprietar către beneficiar, direct sau prin persoane care acționează în numele acestora. Din documentele de la dosar se poate constata cu usurință că nu s-a realizat un transfer al dreptului de proprietate, că nu a avut loc o livrare de bunuri în sensul în care se face vorbire în art.1.1 sau 11.7 din HG nr. 401/2000, deci nu-mi erau aplicabile dispozițiile referitoare la plata obligațiilor bugetare stabilite de organul de control.

Dând dovadă de lipsa rolului activ, instanta de fond a ignorat apărarea noastră și nu a aprofundat interpretarea actelor în conformitate cu legislația civilă aplicabilă în materia contractului de vânzare-cumpărare.

Analizând sentința atacata, în lumina criticiilor formulate prin motivele de recurs, în raport cu legislatia incidentă în cauză, precu, și actele și inscrisurile avute în vedere de instanța de fond, se constată că recursul este neîntemeiat pentru urmatoarele considerente:

Se poate observa clar, cuprinsul cererii de chemare în judecăte, că recurența a formulat acțiune fiscală numai împotriva Directiei Generale a Finanțelor Publice Dâmbovița și nicidcum împotriva Gărzii Financiare Dâmbovița, așa încât motivul invocat în baza art. 304 pct. 5 C.pr.civilă, nu este întemeiat.

Ca atare nu se pune problema unei încălcări ale unor norme procedurale de ordine publică, instanta a citat partile cu care a fost investită de către recurența-reclamantă în acțiunea de fond fiscal.

De asemenea, instanta de fond a făcut o aplicare justă și legală a legii în cauză dedusă judecătii, respectiv orice înstrăinare de natură comercială, trebuie consemnată în documente financiar-contabile, în baza Legii nr.82/1991 privind contabilitatea și HG nr. 531/1998.

Afirmatiile recurenței, în sensul că cumpărătoarea cuptorului a fost de rău credință precum și hotărârile judecătoresc pronunțate în urma solutionarii litigiilor avute cu aceasta, nu

sunt cauze de exonerare sau de scuză pentru neînregistrarea în evidență finanțiar-contabilă, legislatia fiscală în materie fiind imperativă.

În acest sens, instanta de fond a sesizat și apreciat just faptul că eventualele pagube suferite de recurență, pot fi recuperate pe calea unei acțiuni în pretentii formulată împotriva persoanei fizice care a achiziționat utilaje.

Instanța de fond în mod corect a constatat culpa recurenței și a stabilit că și organele fiscale de control, că aceasta are obligații de plată la bugetul de stat, TVA, imozib pe profit, precum și penalități și majorări de întârziere, așa încât nu există nici un motiv de casare sau modificare a hotărârii atacate în baza art. 304 pct. 5 și 304 pct. 9 C.pr.civilă, așa cum a precizat recurența.

Întrucât sentința atacata este legală și temeinică, urmează a fi menținută iar în baza art.312 alin.1 C.pr.civilă, se vă respinge că neîntemeiat recursul formulat de

Văzând că recursul a fost legal timbrat,

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D E C I D E

Respinge ca nefondat recursul formulat de reclamanta
prin reprezentantul său legal împotriva
sentintei nr. pronuntata de Tribunalul
Dâmbovita - sectia comerciala și de contencios administrativ
în contradictoriu cu intamatele părâte ANAF Bucuresti și D.G.F.P.
Dâmbovita.

Irevocabila.

Pronuntata în sedinta publică azi 24 ianuarie 2006.

PREȘEDINTE,
Afrodita Giurgiu

JUDECATORI,
Elena Hănasică Teodor Nitu

Gresfier,
Dumitrescu Denisa

red. TN/HV
2 ex/25.01.2006
d.fd. Trib. Dâmbovita
j.fd. *[Signature]*

iat
iva

aceasta
fit,
istă

at

SRL

